

تملیک

مالی را به ملک دیگری در آوردن را تملیک گویند و از آن در بابهای عقود نظیر تجارت، قرض، رهن، صلح، مضاربه و هبه سخن رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - حکم تکلیفی تملیک
- ۲ - ارکان تملیک
- ۳ - آثار تملیک
- ۴ - پانویس
- ۵ - منبع

حکم تکلیفی تملیک

تملیک به معنای فراهم کردن اسباب آن امری مباح است، لیکن گاهی به سبب عارضه‌ای مستحب می‌شود، مانند صدقه یا وام دادن به مؤمن نیازمند و گاهی حرام می‌شود، مانند خرید و فروش بعد از اذان روز جمعه در صورت وجوب نماز جمعه و در پاره‌ای موارد واجب می‌گردد، مانند تملیکی که در عقد لازم شرط شود و یا به سبب نذر و عهد یا قسم بر انسان واجب گردد.

ارکان تملیک

ارکان تملیک عبارت است از تملیک کننده، قبول کننده تملیک، مورد تملیک و سبب تملیک.
در تملیک کننده و قبول کننده تملیک، اهلیت برای تملیک و تملک شرط است مورد تملیک یا عین خارجی است، مانند زمین و خانه و یا منفعت، مانند سکونت در خانه و یا انتفاع، مانند استفاده از مال عاریه‌ای، از قبیل طرف.
سبب تملیک عبارت است از عقد یا معاوضی است؛ بدین معنا که تملیک در مقابل عوض صورت می‌گیرد، مانند بیع و اجاره و یا غیر معاوضی (مجاناً و بدون عوض)، مانند هبه، صدقه و عاریه.

آثار تملیک

اثر تملیک، جواز هر نوع تصرف مشروع در مال مملوک، از قبیل فروختن، بخشیدن و قرض دادن است.

پانویس

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۳، ص ۶۳۶.

رده‌های این صفحه: فقه | معاملات | ملکیت